

ESZTER

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

FEJEZET 1

Ahasvérus idejében történt (ez az Ahasvérus az, a ki uralkodott Indiától fogva Szerecsenországig százhuszonhét tartományon),

² Azokban a napokban, a mikor Ahasvérus király üle királyi székében, a mely Susán várában volt,

³ Uralkodása harmadik évében lakomát szerze minden fejedelmének és szolgálóinak: Persia és Média hatalmasai, főemberei és a tartományok fejedelmei előtt valának.

⁴ Midőn mutogatá országa dicsőségének gazdagságát és az ő méltóságának fényes díszét sok napon át, száznyolczvan napig.

⁵ És mikor elmúltak ezek a napok, tőn a király az egész népnek, mely Susán várában találhaték, kicsinytől nagyig, hét napig tartó lakomát, a király palotája kertjének udvarán.

⁶ Fehér gyapjú és kék bíbor szőnyegek valának megerősítve a fehér gyapjúból és bíborból való köteleken, ezüst karikákon és fehér márványból való oszlopokon. Aranyból és ezüsből való kerevetek voltak az alabástromból, fehér márványból, gyöngyköből és vörös márványból való padozaton.

⁷ Ittak pedig arany poharakból és különb-különbféle poharakból, és királyi bor bőven vala, királyi módon.

⁸ És az ivás, rendelet folytán, kényszer nélkül történt; mert így hagyta meg a király háza minden gondviselőjének, hogy kinek-kinek akarata szerint cselekedjenek.

⁹ Vásti királyné is lakomát szerze a nőknek, a királyi házban, mely Ahasvérus királyé vala.

¹⁰ Hetedik napon, mikor megvídámult a király szíve a bortól, mondá Méhumánnak, Biztának, Hárbonának, Bigtának és Abagtának, Zetárnak és Karkásnak, a hét udvarmesternek, a kik szolgálának Ahasvérus király előtt,

¹¹ Hogy hozzák el Vástit, a királynét a király elé, királyi koronával, hogy megmutassa a népeknek és fejedelmeknek az ő szépségét; mert szép arcú vala.

¹² De Vásti királyné nem akara menni a király szavára, mely vala az udvarmesterek által. Erre igen megharagudott a király, és az ő haragja felgerjede benne.

¹³ És monda a király az időket mérő bölcseknek, (mert a királynak összes dolgai a jog- és törvénytudók elé tartoznak).

¹⁴ Legközelebb valának pedig hozzá: Karséna, Sétár, Admata, Társis, Méres, Marséna, Mémukán, Persiának és Médiának hét fejedelme, a kik láták a király arczát, és elől ülének az országban):

¹⁵ Törvény szerint mit kellene cselekedni Vásti királynéval, mivelhogy nem teljesíté Ahasvérus királynak az udvarmesterek által üzent beszédét?

¹⁶ Akkor monda Mémukán a király és a fejedelmek előtt: Nemcsak a király ellen vétkezett

Vásti királyné; de valamennyi fejedelem és minden nép ellen, Ahasvérus király minden tartományában;

¹⁷ Mert a királyné cselekedetének híre fut minden asszonyhoz, úgy, hogy megvetik férjeiket szemeik előtt, és azt mondják: Ahasvérus király megparancsolá, hogy Vásti királyné hozzá menjen, és nem ment.

¹⁸ És e napon ugyanazt fogják mondani Persia és Média fejedelemasszonyai, a kik meghallják a királyné cselekedetét, a király minden fejedelmének, és lesz elég megvetés és harag.

¹⁹ Ha azért a királynak tetszik, bocsásson ki királyi parancsot a maga részéről és irattassék a Persa-Méd törvények közé visszavonhatatlanul, hogy ne jöjjön többé Vásti Ahasvérus király színe elé, és hogy az ő királyságát adja a király másnak, a ki jobb ő nálánál.

²⁰ És hallják meg a király rendeletét, a melyet teend, egész országában, mert igen nagy az, hogy minden asszony adja meg a tiszteletet az ő férjének, a legnagyobbtól a legkisebbig.

²¹ És tetszett a szó a királynak és a fejedelmeknek, és a király Mémukán beszéde szerint cselekedék.

²² És leveleket küld a királynak minden tartományába, tartományról tartományra, annak saját írása szerint, és népről-népre, annak nyelve szerint, hogy legyen minden férfi úr az ő házában és beszéljen az ő népének nyelvé.

FEJEZET 2

Ezek után, a mint megszűnt Ahasvérus király haragja, megemlékezék Vástiról, és arról a mit cselekedett, és arról a mit végeztek felőle.

² És mondának a király apródai, a kik néki szolgálnak: Keressenek a királynak szép ábrázatú szűz leányokat.

³ És rendeljen a király tiszteket országának minden tartományába, a kik gyűjtsenek össze minden szép ábrázatú szűz leányt Susán várába, az asszonyok házába, Hégainak, a király kamarásának, az asszonyok őrzőjének keze alá, és adjanak nekik szépítő szereket.

⁴ És az a leány, a ki tetszik a király szemeinek, uralkodjék Vásti helyett. És tetszett a dolog a királynak, és úgy cselekedék.

⁵ Vala egy zsidó férfiú Susán várában, a kinek neve Márdokeus, Jáirnak fia, a ki Simei fia, a ki Kis fia, Benjámín nemzetségéből,

⁶ A ki Jeruzsálemből fogva vitetett el a száműzött néppel, a mely elvitetett Jekóniással, Júda királyával együtt, a kit rabságba vitt el Nabukodonozor, babilóniai király.

⁷ És ez gondviselője volt Hadassának, azaz Eszternek az ő nagybátyja leányának; mert sem atyja, sem anyja nem volt, és a leány szép alakú és szép ábrázatú vala, s mikor meghalt az ő atyja és anyja, Márdokeus leánya gyanánt magához fogadá.

⁸ Lön pedig, mikor a király parancsa és rendelete kihirdettetett és sok leány gyűjtetett Susán várába, Hégai keze alá, akkor felvétetett Eszter is a király házába, Hégainak, az asszonyok őrének keze alá.

⁹ És tetszett a leány az ő szemeinek és kegyébe fogadá, és sieté néki szépítő szereket adni, és kiadni az ő részét és hét leányzót, a kit néki a király házából kelle kiszemelni, és vivé őt és az ő szolgálóleányait az asszonyok legjobb házába.

¹⁰ Meg nem mondá Eszter az ő nemzetségét és származását; mert Márdokeus meghagyta néki, hogy meg ne mondja.

- ¹¹ Márdokeus pedig minden nap járt az asszonyok házában pitvara előtt, hogy tudakozódjék Eszter hogyan élte fel, és hogy mi történik vele.
- ¹² Mikor pedig eljött az ideje minden leánynak, hogy bemenne Ahasvérus királyhoz, miután asszonyok törvénye szerint tizenkét hónapig bántak vele (mert ennyi időbe telik az ő szépítésök, hat hónapig mirtusolajjal és hat hónapig illatos szerekkel és asszonyi szépítő szerekkel):
- ¹³ Akkor így ment a leány a királyhoz: Mindent, a mit kívánt, megadtak neki, hogy menjen azzal az asszonyok házából a király házáig;
- ¹⁴ Este bement és reggel visszatért az asszonyok második házába, Sahásgáznak, a király udvarmesterének, a hálótársak őrzőjének kezei alá; nem jött többé a királyhoz, csak ha kívánta őt a király, és nevén hívták.
- ¹⁵ Mikor azért eljött az ideje Eszternek, a Márdokeus nagybátyja, Abihail leányának, a kit leánya gyanánt fogadott, hogy bemenne a királyhoz, nem kívánt mást, mint a mit Hégaí, a király udvarmestere, az asszonyok őrzője mondott neki, és kedves vala Eszter mindenki szeméi előtt, a ki őt látá.
- ¹⁶ És felvitették Eszter Ahasvérus királyhoz, az ő királyi házába, a tizedik hónapban, ez a Tétet hónapja, országzászának hetedik évében.
- ¹⁷ És a király Esztert minden asszonynál inkább szereté, és minden leánynál nagyobb kedvet és kegyelmet nyert ő előtt, és tette a királyi koronát az ő fejére, és királynévá tette Vásti helyett.
- ¹⁸ És nagy lakomát adott a király minden ő fejedelmének és szolgáinak, az Eszter lakomáját, és a tartományoknak nyugalmat adott, és ajándékokat osztogata király módjára.
- ¹⁹ És mikor összegyűjték a szűzeket másodszor, Márdokeus üle a király kapujában.
- ²⁰ És Eszter nem mondá meg sem származását, sem nemzetségét, miképen megparancsolá neki Márdokeus; mert Márdokeus szavát Eszter úgy fogadá, mint mikor gyámja volt.
- ²¹ Azokban a napokban pedig, mikor Márdokeus üle a király kapujában, megharagudott Bigtán és Téres, a király két udvarmestere, a kapu őrei, és azon voltak, hogy rávetik kezeiket Ahasvérus királyra.
- ²² Tudtára esett e dolog Márdokeusnak, és megmondá Eszter királynénak, és Eszter elmondá a királynak Márdokeus nevében.
- ²³ És megvizsgálták a dolgot és úgy találták, és mind a kettőt fára akasztották. És megíratatták a krónikák könyvébe a király előtt.

FEJEZET 3

Ezek után nagy méltóságra emelé Ahasvérus király Hámánt, a Hammedáta fiát, az Agágibelit, és felmagasztalá őt, és feljebb helyezteté székét minden fejedelménél, a kik vele valának.

² És a király minden szolgái, a kik a király kapujában valának, térdet hajtottak és leborultak Hámán előtt; mert úgy parancsolta meg nekik a király; de Márdokeus nem hajtott térdet és nem borult le.

³ Mondának azért a király szolgái, a kik a király kapujában valának, Márdokeusnak: Miért szeged meg a király parancsát?

⁴ Lőn pedig, mikor így szólnának neki minden nap és nem hallgata rájuk, feljelenték Hámánnak, hogy lássák, megállnak-e Márdokeus dolgai, mert azt jelenté nekik, hogy ő

zsidó.

⁵ És látván Hámán, hogy Márdokeus térdet nem hajt és nem borul le előtte, megtelék Hámán haraggal.

⁶ De kevés volt előtte, hogy csakis Márdokeusra magára vesse rá kezét, (mert megmondták néki Márdokeus nemzetségét) azért igyekezett Hámán elveszteni minden zsidót, a ki Ahasvérus egész országában vala, a Márdokeus nemzetét.

⁷ Az első hónapban, ez Nisán hónapja, Ahasvérus királyságának tizenkettedik évében, Púrt, azaz sorsot vetének Hámán előtt napról-napra és hónapról-hónapra a tizenkettedikig, s ez Adár hónapja.

⁸ És monda Hámán Ahasvérus királynak: Van egy nép, elszórva és elkülönítve a népek között, országod minden tartományában, és az ő törvényei különböznek minden nemzetségtől, és a király törvényeit nem teljesíti; a királynak bizony nem illik úgy hagyni őket.

⁹ Ha a királynak tetszik, írja meg, hogy ők elvesztessenek, és én tízezer tálentom ezüstöt mérek a hivatalnokok kezeibe, hogy a király kincstárába vigyék.

¹⁰ Akkor lehúzá a király az ő gyűrűjét a maga kezéről, és adá azt az Agágibeli Hámánnak, Hammedáta fiának, a zsidók ellenségének.

¹¹ És monda a király Hámánnak: Az ezüst tied legyen s a nép is, hogy azt cselekedjed vele, a mi néked tetszik.

¹² Előhivatának azért a király irnokai az első hónap tizenharmadik napján, és megíraték minden úgy, a miként Hámán parancsolá, a király fejedelmeinek és a kormányzóknak, a kik az egyes tartományokban valának, és minden egyes nép fejeinek; minden tartománynak annak írása szerint, és minden egyes népnek az ő nyelve szerint, Ahasvérus király nevében íratott és megpecsételtetett a király gyűrűjével.

¹³ És elküldettek a levelek futárok által a király minden tartományába, hogy kipusztítsák, megöljék és megsemmisítsék mind a zsidókat, ifjútól a vénig, gyermekeket és asszonyokat egy napon, tizenharmadik napján a tizenkettedik hónapnak, (ez Adár hónapja) és hogy javaikat elragadják.

¹⁴ Az írásnak mássa, hogy tétessék törvény minden egyes tartományban, meghirdettetett minden népnek, hogy legyenek készen azon a napon.

¹⁵ A futárok kimenének gyorsan a király parancsával. És a törvény Susán várában is kiadatott; a király pedig és Hámán leültek, hogy igyanak; de Susán városa felháborodott.

FEJEZET 4

Márdokeus pedig megtudta mindazt, a mi történt; és Márdokeus megszaggatá ruháit, zsákba és hamuba öltözék, és a város közepére méne és kiálta nagy és keserves kiáltással.

² És eljött a királynak kapuja elé; mert nem volt szabad bemenni a király kapuján zsákruhában.

³ És minden egyes tartományban, azon a helyen, a hová a király parancsa és törvénye eljutott, nagy gyásza volt a zsidóknak, bőjt és siralom és jajgatás; zsák és hamu vala terítve sokak alá.

⁴ Eljöttek azért Eszternek leányai és udvarmesterei és megmondák néki, és megszorodék a királyasszony nagyon, és küldé ruhákat, hogy felöltöztetnék Márdokeust, és hogy vesse le a zsákot magáról; de nem fogadá el.

⁵ Akkor előhivatá Eszter Hatákot, a király udvarmesterei közül a ki az ő szolgálatára volt

rendelve, és kiküldé őt Márdokeushoz, hogy megtudja, mi az és miért van az?

⁶ Kiméne tehát Haták Márdokeushoz a város utcájára, mely a király kapuja előtt vala.

⁷ És elmondá néki Márdokeus mindazt, a mi érte őt, és az ezüst összegét, a melyet Hámán mondott, hogy juttat a király kincséhez a zsidókért, hogy elvesztessenek.

⁸ És az írott rendeletnek mássát is, melyet Susánban adtak ki eltöröltetésökre, átadá néki, hogy mutassa meg Eszternek, és jelentse és hagyja meg néki, hogy menjen a királyhoz, könyörögni néki és esedezni előtte az ő nemzetségeért.

⁹ Elméne azért Haták, és elmondá Eszternek Márdokeus szavait.

¹⁰ És monda Eszter Hatáknak, és meghagyá néki, hogy tudassa Márdokeussal:

¹¹ A király minden szolgája és a király tartományainak népe tudja, hogy minden férfinak és asszonynak, a ki bemegy a királyhoz a belső udvarba hivatlanul, egy a törvénye, hogy megölettesék, kivévn, a kire a király aranypálczáját kinyújtja, az él; én pedig nem hívtam, hogy a királyhoz bemenjek, már harmincz napja.

¹² És megmondák Márdekousnak Eszter szavait.

¹³ És monda Márdokeus visszaüzenve Eszternek: Ne gondold magadban, hogy te a király házában megmenekülhetsz a többi zsidó közül.

¹⁴ Mert ha e mostani időben te hallgatsz, másunnan léssen könnyebbségök és szabadulások a zsidóknak; te pedig és atyád háza elvesztek. És ki tudja, talán e mostani időért jutottál királyságra?

¹⁵ És monda Eszter visszaüzenve Márdokeusnak:

¹⁶ Menj el és gyűjts egybe minden zsidót, a ki Susánban találtaik, és böjtöljetekek érettem és ne egyetek és ne igyatok három napig se éjjel se nappal, én is és leányaim így böjtölünk és ekképen megyek be a királyhoz, noha törvény ellenére; ha azután elveszek, hát elveszek.

¹⁷ Elméne azért Márdokeus, és úgy cselekedett mindent, a mint néki Eszter parancsolá.

FEJEZET 5

Történt pedig harmadnapon, hogy Eszter felöltözött királyiasan, és megállt a király házának belső udvarában, a király háza ellenében, és a király üle királyiszékében, a királyi házban, a ház ajtajának átellenében.

² És lőn, a mint meglátá a király Eszter királynét, hogy áll az udvarban, kegyet találá szemei előtt, és kinyújtá a király Eszterre az arany pálczát, a mely kezében vala, akkor oda méne Eszter, és megilleté az arany pálcza végét.

³ És monda néki a király: Mi kell néked Eszter királyné? És mi a kérésed? Ha az ország fele is, megadatik néked.

⁴ És felele Eszter: Ha a királynak tetszik, jöjjön a király és Hámán ma a lakomára, melyet néki készítettem.

⁵ És monda a király: Gyorsan elő Hámánt, hogy teljesítse Eszter kívánságát. És elment a király és Hámán a lakomára, a melyet Eszter készített vala.

⁶ Monda pedig a király Eszternek borívás közben: Mi a te kívánságod? Megadatik néked. És mi a te kérésed? Ha az ország fele is, meglészen!

⁷ És felele Eszter, és monda: Az én kívánságom és kérésem ez:

⁸ Ha kegyet találta a király szemei előtt, és ha a királynak tetszik megadni kívánságomat és teljesíteni kérésemet: jöjjön el a király és Hámán a lakomára, a melyet készítekek nekik, és holnap a király beszéde szerint cselekszem.

- ⁹ És kiment Hámán azon a napon vígan és jó kedvvel. De a mint meglátá Hámán Márdokeust a király kapujában, és ez fel nem kelt és nem mozdult meg előtte, megtelék Hámán haraggal Márdokeus ellen.
- ¹⁰ De megtartóztatá magát Hámán, és haza ment, és elküldvén, magához hivatá barátait és Zérest, az ő feleségét.
- ¹¹ És elbeszélé nekik Hámán gazdagságának dicsőségét, fiainak sokaságát és mindazt, a mivel felmagasztalta őt a király, és hogy feljebb emelte őt a fejedelmeknél és a király szolgáinál;
- ¹² És monda Hámán: Nem is hívott Eszter királyné mást a királylyal a lakomára, a melyet készített, hanem csak engem, és még holnapra is meghivattattam hozzá a királylyal.
- ¹³ De mindez semmit sem ér nékem, valamíg látom a zsidó Márdokeust ülni a király kapujában.
- ¹⁴ És monda néki Zéres, az ő felesége és minden barátja: Csináljanak ötven könyökni magas fát, és reggel mondd meg a királynak, hogy Márdokeust akasztásák reá, és akkor menj a királylyal a lakomára vígan. És tetszett a dolog Hámánnak, és megcsináltatta a fát.

FEJEZET 6

Azon éjjel került az álom a királyt, és megparancsolá, hogy hozzák elő a történetek emlékkönyvét, és ezek olvastattak a király előtt.

- ² És írva találák, a mint Márdokeus feljelenté Bigtánát és Térest, a király két udvarmesterét, a küszöb őrzőit, a kik azon voltak, hog rávetik kezöket Ahasvérus királyra.
- ³ És monda a király: Micsoda tisztességet és méltóságot adtak azért Márdokeusnak? És felelének a király apródjai, az ő szolgálai: Semmit sem juttattak néki azért.
- ⁴ Akkor monda a király: Ki van az udvarban? (Mert Hámán jöve a királyi ház külső udvarába, hogy megmondja a királynak, hogy akasztassa fel Márdokeust a fára, a melyet készítettett néki.)
- ⁵ És felelének néki a király apródjai: Ímé Hámán áll az udvarban. És mondja a király: Jöjjön be!
- ⁶ És beméne Hámán, és monda néki a király: Mit kell cselekedni azzal a férfiúval, a kinek a király tisztességet kíván? (Hámán pedig gondolá az ő szívében: Kinek akarna a király nagyobb tisztességet tenni, mint én nékem?)
- ⁷ És monda Hámán a királynak: A férfiúnak, a kinek a király tisztességet kíván,
- ⁸ Hozzanak királyi ruhát a melyben a király jár, és lovat, a melyen a király szokott ülni és a melynek fejére királyi koronát szoktak tenni.
- ⁹ És adják azt a ruhát és lovat a király egyik legelső fejedelmének a kezébe, és öltöztessék fel azt a férfiút, a kinek a király tisztességet kíván, és hordozzák őt a lovon a város utczáin, és kiáltsák előtte: Így cselekesznek a férfiúval, a kinek a király tisztességet kíván.
- ¹⁰ Akkor monda a király Hámánnak: Siess, hozd elő azt a ruhát és azt a lovat, a mint mondád, és cselekedjél úgy a zsidó Márdokeussal, a ki a király kapujában ül, és semmit el ne hagyj mindabból, a mit szólál.
- ¹¹ Előhozá azért Hámán a ruhát és a lovat, és felöltözteté Márdokeust, és lovon hordozá őt a város utczáján, és kiáltá előtte: Így cselekesznek a férfiúval, a kinek a király tisztességet kíván.
- ¹² És Márdokeus megtére a király kapujához. Hámán pedig siete házába, búsulva és fejét betakarva.

¹³ És elbeszélé Hámán Zéresnek, az ő feleségének és minden barátjának mindazt, a mi vele történt. És mondának néki az ő bölcsei és Zéres, az ő felesége: Ha Márdokeus, a ki előtt kezdte hanyatlani, a zsidók magvából való: nem bírsz vele, hanem bizony elesel előtte.

¹⁴ És a míg így beszélének vele, eljövének a király udvarmesterei, és siettek Hámánt a lakomára vinni, a melyet készített vala Eszter

FEJEZET 7

És elméne a király és Hámán a lakomára, Eszter királynéhez.

² És monda a király Eszternek másodnapon is, borivás közben: Mi a te kívánságod Eszter királyné? Megadatik. És micsoda a te kérésed? Ha az országnak fele is, meglészen.

³ És felele Eszter királyné, és monda: Ha kegyet találtam szemeid előtt, oh király! és ha a királynak tetszik, add meg nekem életemet kívánságomra, és nemzetségemet kérésemre.

⁴ Mert eladattunk, én és az én nemzetségem, hogy kipusztítsanak, megöljenek és megsemmisítsenek minket; ha csak szolgácul, vagy szolgálócul adattunk volna el, akkor hallgatnék, jöllehet az ellenség nem adna kárpótlást a király vesztéséért.

⁵ És szóla Ahasvérus király, és monda Eszternek, a királynénak: Ki az és hol van az, a kit az ő szíve erre vitt, hogy azt cselekedné?

⁶ És monda Eszter: Az ellenség és gyűlölő, ez a gonosz Hámán! Akkor Hámán megrettene a király és királyné előtt.

⁷ A király pedig felkele haragjában a borivástól és méne a palotakertbe; Hámán pedig ott maradt, hogy életéért könyörögjön Eszter királynénál; mert látta, hogy a király részéről elvégeztetett az ő veszte.

⁸ És mikor a király visszatért a palota kertjéből a borivás házába, Hámán a kerevetre esék, amelyen Eszter vala. Akkor monda a király: Erőszakot is akar elkövetni a királynén én nálam a házban?! A mint e szó kijött a király szájából, Hámán arczát befedék.

⁹ És monda Harbona, az udvarmesterek egyike a király előtt: Ímé a fa is, a melyet készített Hámán Márdokeusnak, a ki a király javára szólott vala, ott áll Hámán házában, ötven könyöknyi magas. És monda a király: Akasszátok őt magát reá!

¹⁰ Felakaszták azért Hámánt a fára, a melyet készített Márdokeusnak, és megszűnék a király haragja.

FEJEZET 8

Azon a napon adá Ahasvérus király Eszter királynénak Hámánnak, a zsidók ellenségének házát, és Márdokeus beméne a király elébe, mert elmondotta Eszter, micsodája ő néki.

² Lehúzá azért a király az ő gyűrűjét, a melyet Hámántól elvett, és adá azt Márdokeusnak. Eszter pedig Márdokeust tette Hámán házának fejévé.

³ És tovább szóla Eszter a király előtt, és leborult annak lábaihoz és sírt és könyörgött, hogy semmisítse meg az agági Hámán gonoszságát és tervét, a melyet kigondolt a zsidók ellen.

⁴ És a király kinyujtá Eszterre az arany pálczát, és Eszter felkelt és megáll a király előtt,

⁵ És monda: Ha a királynak tetszik, és ha kegyet találtam ő előtte, és ha helyes a dolog a király előtt, és én kedves vagyok a szemei előtt: írassék meg, hogy vonassanak vissza az

agági Hámánnak, Hammedáta fiának tervéről szóló levelek, a melyeket írt, hogy elveszessék a zsidókat, a kik a király minden tartományában vannak.

⁶ Mert hogyan tudnám nézni azt a nyomorúságot, mely érné az én nemzetségemet, és hogyan tudnám nézni az én atyámfiaiak veszedelmét?

⁷ Monda pedig Ahasvérus király Eszter királynénak és a zsidó Márdokeusnak: Ímé Hámán házát Eszternek adtam, és őt felakasztották a fára azért, mert a zsidókra bocsátotta kezét.

⁸ Ti pedig írjatok a zsidóknak, a mint tetszik néktek a király nevében és pecsételjétek meg a király gyűrűjével; mert az írás, a mely a király nevében van írva és a királynak gyűrűjével van megpecsételve, vissza nem vonható.

⁹ Hivattatának azért a király irnokai azonnal, a harmadik hónapban (ez a Siván hónap), annak huszonharmadik napján, és megírák úgy, a miként Márdokeus parancsolá a zsidóknak és a fejedelmeknek, a kormányzóknak és a tartományok fejeinek, Indiától fogva Szerecsenországig százhuszonhét tartományba; minden tartománynak annak írása szerint, és minden nemzetségnek az ő nyelvén, és a zsidóknak az ő írások és az ő nyelvek szerint.

¹⁰ És megírá Ahasvérus király nevében, és megpecsételé a király gyűrűjével. És küldé leveleket lovas futárok által, a kik lovagolnak a királyi ménes gyors paripáin,

¹¹ Hogy megengedte a király a zsidóknak, a kik bármely városban vannak, hogy egybegyűljenek és keljenek fel életökért, és hogy kipusztítsák, megöljék és megsemmisítsék minden népnek és tartománynak seregét, a mely őket nyomorgatja, kicsinyeket és nőket, és hogy javaikat elragadják.

¹² Egy napon, Ahasvérus királynak minden tartományában, tizenharmadik napján a tizenkettedik hónapnak (ez Adár hónapja).

¹³ Az írásnak mássa, hogy adassék törvény minden egyes tartományban, meghirdettetett minden népnek, hogy a zsidók készen legyenek azon a napon, hogy megbosszulják magokat ellenségeiken.

¹⁴ A futárok a királyi gyors paripákon kimenének sietve és sürgősen a király parancsolata szerint; és kiadatott a törvény Susán várában is.

¹⁵ Márdokeus pedig kiméne a király elől kék bíbor és fehér királyi ruhában, és nagy arany koronával, és bíborbársony palástban, és Susán városa vígáda és örvendeze.

¹⁶ A zsidóknak világosság támadá, öröm, vigasság és tisztesség.

¹⁷ És minden tartományban és minden városban, a hová a király szava és rendelete eljuta, öröme és vigalma lőn a zsidóknak, lakoma és ünnep, és sokan a föld népei közül zsidókká lettek; mert a zsidóktól való félelem szállta meg őket.

FEJEZET 9

A tizenkettedik hónapban azért (ez az Adár hónap), annak tizenharmadik napján, a mikor eljött az ideje a király szavának és végzésének, hogy akkor teljesíttessék, azon a napon, a melyen a zsidók ellenségei remélték, hogy hatalmat vesznek rajtok, ellenkezőleg fordult; mert magok a zsidók vőnek hatalmat azokon, a kik őket gyűlölék.

² Egybegyűlének a zsidók városaikban, Ahasvérus király minden tartományában, hogy rávessék kezöket azokra, a kik vesztöket keresték, és senki sem állhatott meg előttük; mert miattok való félelem szállott minden népre.

³ És a tartományok minden feje, fejedelmek, kormányzók és a király hivatalnokai magasztalták a zsidókat; mert a Márdokeustól való félelem szállott rájuk.

⁴ Mert nagy volt Márdokeus a király házában, és híre elment minden tartományba; mert

ez a férfiú, Márdokeus, emelkedett és nagyobbodott.

⁵ És leverték a zsidók minden ellenségeiket fegyverrel, megölvén és megsemmisítvén azokat, és akaratok szerint cselekedének gyűlölőkkel.

⁶ És Susán várában megölének és megsemmisítének a zsidók ötszáz férfiút.

⁷ Parsandátát, Dalpont és Aspatát.

⁸ Porátát, Adáliát és Aridátát.

⁹ Parmástát, Arisait, Aridait és Vajzátát.

¹⁰ Tíz fiát Hámánnak, Hammedáta fiának, a zsidók ellenségének megölték; de zsákmányra nem tették rá kezöket.

¹¹ Azon a napon megtudá a király a Susán várában megöletteknek számát.

¹² És monda a király Eszternek királynénak: Susán várában megöltek a zsidók és megsemmisítettek ötszáz férfiút és Hámán tíz fiát; a király többi tartományaiban mit cselekesznek? Mi a kívánságod? és megadatik néked. És mi még a te kérésed? és meglészen.

¹³ És monda Eszter: Ha a királynak tetszik, engedje meg holnap is a zsidóknak, a kik Susánban laknak, hogy cselekedjenek a mai parancsolat szerint, és Hámán tíz fiát akaszszák fel a fára.

¹⁴ És szóla a király, hogy úgy tegyenek. És kiadaték a parancs Susánban, és Hámán tíz fiát felakasztották.

¹⁵ És összegyűltek a zsidók, a kik Susánban valának, Adár havának tizennegyedik napján is, és megölének Susánban háromszáz férfiút; de zsákmányra nem tették rá kezöket.

¹⁶ És a többi zsidók is, a kik a király tartományaiban voltak, összegyűlének és feltámadtak életökért, és békében maradtak ellenségeiktől; megölének pedig gyűlölőikből hetvenötezeret; de zsákmányra nem tették rá kezöket.

¹⁷ Történt ez az Adár hónapjának tizenharmadik napján, és megnyugvának a tizennegyedik napon, és tették azt vigalom és öröm napjává.

¹⁸ De a zsidók, a kik Susánban valának, egybegyűlének azon hónap tizenharmadik és tizennegyedik napján, és megnyugvának azon hónap tizenötödik napján, és azt tették vigalom és öröm napjává.

¹⁹ Azért a vidéki zsidók, a kik kerítetlen falvakban laktak, Adár hónapjának tizennegyedik napját tették öröm és vigalom napjává és ünneppé, a melyen ajándékokat küldözgetnek egymásnak.

²⁰ És megírá Márdokeus e dolgokat, és leveleket küldé minden zsidónak, a ki Ahasvérus király minden tartományában, közel és távol, vala.

²¹ Meghagyva nékik, hogy tartsák meg az Adár hónapnak tizennegyedik napját és annak tizenötödik napját évről-évre.

²² Mint olyan napokat, a melyeken megnyugvának a zsidók ellenségeiktől, és mint olyan hónapot, a melyben keserűségök örömré és siralmuk ünnepre fordult; hogy tartsák meg azokat vigalom és öröm napjaiul, és küldjenek adjándékot egymásnak és adományokat a szegényeknek.

²³ És felfogadák a zsidók, hogy megcselekszik, a mit kezdettek és a mit Márdokeus írá nékik.

²⁴ Mert az agági Hámán, Hammedátának fia, minden zsidónak ellensége, szándékozott a zsidókat elveszteni, és Púrt, azaz sorsot vetett, hogy őket megrontsa és megsemmisítse;

²⁵ De mikor a király tudomására jutott, megparancsolá levélben, hogy gonosz szándéka, a melyet gondolt a zsidók ellen, forduljon az ő fejére, és felakaszták őt és fiait a fára.

²⁶ Annakokáért elnevezék e napokat Púrimnak a Púr nevétől. És azért ezen levél minden szava szerint, és a mit láttak erre nézve, és a mi érte őket:

²⁷ Elhatározzák és elfogadják a zsidók mind magokra, mind ivadékokra és mindazokra, a kik hozzájuk csatlakoznak, örök időkre, hogy megtartják e két napot, írásuk és határozatuk szerint minden esztendőben.

²⁸ És ezen napok emlékezetben lesznek és megülik azokat nemzedékről-nemzedékre, családról-családra, tartományról-tartományra és városról-városra. És ezek a Púrim napjai el nem múlnak a zsidók között, és emlékek ki nem vész ivadékaik közül.

²⁹ Ira pedig Eszter királyné, Abihail leánya és a zsidó Márdokeus egész hatalommal, hogy megerősítsék e második levelet a Púrimról.

³⁰ És küldje leveleket minden zsidónak Ahasvérus országának százhuszonhét tartományába, békességes és igazságos szavakkal;

³¹ Hogy megerősíttessenek ezek a Púrim napjai, meghatározott idejökben, a miképen meghagyta nekik a zsidó Márdokeus és Eszter királyné, és a mint elrendelték magokra és ivadékaikra a böjtölés és jajkiáltás dolgát.

³² És Eszter beszéde megerősíté ezt a Púrim történetét, és könyvbe iraték.

FEJEZET 10

Kong Ahasverus lagde Skat på Fastlandet og Kystlandene.

² Og alt, hvad han gjorde i sin Magt og Vælde, og en nøjagtig Skildring af den høje Værdighed, Kongen ophøjede Mordokaj til, står optegnet i Mediens og Persiens Kongers Krønike.

³ Thi Jøden Mordokaj havde den højeste Værdighed efter Kong Ahasverus, og han stod i høj Anseelse hos Jøderne og var elsket af sine mange Landsmænd, fordi han virkede for sit Folks vel og talte til Bedste for al sin Slægt.

For other languages please go to www.wordproject.org